

نورِ ایمان !

می روم، از این گلستان، شاد و خندان میروم !
تا حریم دوست، پاکوبان و رقضان می روم !

این سرای دنیوی در حدِ جانِ ما نبود !
با سر شوریده تا عرشِ خدایان می روم !

گرزخویشم رانده، مأیوس از عطایش نیستم
با امید عفو چون ناخوانده مهمان می روم !

توشه ای در خورد آن آرام جان همراه نیست
دست خالی سوی آن سرو خرامان می روم !

او خطاپوش است و دانم از گناهم بگذرد
با چُنین امیدواری مست و شادان می روم !

زین گذرگاه پر از تاریکی و بیداد و ظلم
در بهشت آرزو با نورِ ایمان می روم !

چند روز عمر با شور هوس از سر گذشت
با هزاران شرمساری نزدِ جانان می روم !

دامن تر از غبار زندگانی پاک شد!
پیش او چون بادِ سرگردان شتابان می روم !

عندلیب خوشنوایم، پرکشیدم زین قفس
نغمه زن، آسیمه سر، تا باغِ رضوان می روم !

نیست غم گر دور گردون بر مراد دل نگشت
گوی تقدیریم و پیش چوبِ چوگان میروم !

رضا شاپوریان
پنجشنبه ۴ جون ۱۹۹۸